

Strukturovaný rozhovor s ředitelem JCCR

Jaromír Polášek je ředitelem JCCR od roku 2015 a za tu dobu se mimo jiné podařilo připravit novou Koncepti cestovního ruchu Jihočeského kraje, rozběhnout systém turistických oblastí nebo rozjet nové projekty s přeshraničními partnery z Rakouska a Německa. Podporuje nové technologie a inovativní směry v cestovním ruchu i v dalších oborech. Je nadšený požitkář a optimista, který nehledá problémy, ale řešení.

1) V čem vidíte největší problémy cestovního ruchu v jižních Čechách? Máte pro tyto problémy nějaká řešení?

Těch problémů je celá řada a většina z nich se netýká jen jižních Čech, ale celé České republiky. Tak například neexistuje národní systém řízení cestovního ruchu, máme jen prozatímní řešení v tzv. kategorizaci organizací destinačního managementu, která do jisté míry supluje zákon o cestovním ruchu.

A řešení? Nestačí jen komunikace s MMR, ale také s významnými územními a odbornými partnery, SMO, Asociací krajů, všemi podnikatelskými asociacemi, atd... a neskončit jen u komunikace, tím se to nerozhýbá. Musí se toho někdo chopit, a bohužel i nějaký politik. „Bohužel“ proto, že politici o cestovní ruch nemají zájem. Je vlastně komplikovanější najít politika, který by o tohle téma měl zájem než fundovaného odborníka. Stačí se podívat třeba na složení poslanecké sněmovny, je to tam samý doktor, ale žádný hoteliér... Konkrétně to vidím tak, že by tu komunikaci mělo zahájit Fórum CR, přičemž MMR by mu k tomu mělo poskytnout všechny dostupné prostředky, nejen finanční, ale i jakousi záštitu a rozhodně procesní a legislativní podporu.

Další obrovský problém je totální chaos ve financování, tam je to opravdu džungle. Je nutné nastavit vícezdrojový systém financování, který budou respektovat všichni v území a který bude vyhodnotitelný hlavně z hlediska efektivity vynaložených prostředků, tzn. co za ty peníze bylo provedeno! Je to vlastně realizace teorie, kde se do řešení musí zapojit odborná veřejnost a rád bych tam viděl i vysoké školy.

Není krizový management v cestovním ruchu. Musí se vytvořit krizový tým ideálně v době klidu, který udělá analýzu dopadů covidové krize. Podle toho by se měla vytvořit metodika, jak rychle a efektivně reagovat, když něco podobného zase přijde, řešit flexibilitu plánů, rychlá řešení, dlouhodobá řešení, plánování v době krize, vlastně kompletní risk management (řízení rizik). Na krajské úrovni by v týmu neměli chybět zástupci z JCCR, DM, kraje a profesních organizací. Viděl bych to na „restrukturalizaci Kolegia CR Jihočeského kraje“, které je nyní nefunkční a které by mělo ze svých řad stanovit užší odborný tým, který bude risk management řešit.

Všude přítomný amatérismus, ať už v terminologii nebo v lidech, kteří pracují v cestovním ruchu bez vzdělání, jednání na základě pocitů, absence dat pro trendy, chybí statistika,...

Jsme nekonkurenceschopní proti Rakousku, který je pro nás přímým konkurentem. Řešením je zvýšení kvality služeb při zachování ceny, propojení nabídky, péče o hosta, změna z poskytování služeb na poskytování zážitků.

Politika a nekonceptní řešení „hop sem, hop tam“, kde je jediným řešením zákon o CR. Zatím ale neznám žádnou politickou reprezentaci, která by toto téma chtěla uchopit. Zákon by byl průřezovým řešením většiny zmíněných problémů.

2) V čem má JCCR ještě nevyužitý potenciál? Kam by se ta práce ještě dala posunout?

Je to vcelku jednoduché, stačí následovat osvědčené rakouské vzory, tedy zaměřit se na komerční aktivity v oblasti prodeje a služeb.

Jihočeská centrála cestovního ruchu
U Zimního stadionu 1952/2, CZ 370 76 České Budějovice

T: +420 387 201 283 / E: info@jccr.cz

IČO: 72053127 / DIČ: CZ72053127

www.jccr.cz

3) Jaké vidíte plusy a mínusy u systému řízení, který byl pod Vaším vedením v letech 2015-2020 v jižních Čechách postupně etablován?

Plusy – že je vůbec nějaký systém, rychlá komunikace s územím, zpětná vazba, znásobení sítě kontaktů v území.

Mínusy – velké disproporce v kvalitě práce destinačních managementů, příliš měkce nastavená pravidla pro vznik turistických oblastí a ty chyby teď budeme složitě a s velkým úsilím napravovat, soukromý sektor pořád ještě v destinačních managementech nemá silný hlas, 30% je málo, nepovedla se aktivizace dalších podnikatelů, převládá veřejný sektor.